

Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције), у поступку покренутом по службеној дужности против генералног директора Радиодифузне установе Радио Телевизија Србије, Александра Тијанића из Београда, ул. Таковска бр. 10, решавајући по жалби коју је поднела пуномоћник Александра Тијанића, Александра Ковачевић, адвокат из Београда, ул. Ботићева бр. 12, изјављеној против решења Агенције за борбу против корупције бр. 46-00-00002/2010-07 од 6.06.2011. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС“, бр. 97/2008 и 53/2010), на нејавној седници Одбора одржаној дана 12.07.2011. године, донео је

## РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба Александра Тијанића, генералног директора Радиодифузне установе Радио Телевизија Србије, Београд, ул. Таковска 10, изјављена против решења Агенције за борбу против корупције бр. 46-00-00002/2010-07 од 6.06.2011. године као неоснована

## Образложење

Решењем Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 46-00-00002/2010-07 од 6.06.2011. године утврђено је да Александар Тијанић, на јавној функцији генералног директора Радиодифузне установе Радио Телевизија Србије (РДУ РТС), није у остављеном року доставио Агенцији Извештај о имовини и приходима, односно није поступио по решењу Агенције број 014-46-00-00002/2010-07 од 15.10.2010. године, те му је изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције генералног директора РДУ РТС.

Против овог решења Александар Тијанић изјавио је жалбу због неправилне примене закона, односно другог прописа, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и непоступања по правилима поступка. У жалби је, између осталог, наведено да је у побијаном акту погрешно утврђено да подносилац жалбе има статус функционера као и да, иако Република Србија не врши оснивачка права, РДУ РТС има статус установе чији је оснивач Република Србија, те да је погрешно примењена одредба чл. 43 ст. 2 Закона о Агенцији којом је прописана обавеза за функционере да у остављеном року поднесу извештај о имовини, јер жалилац није функционер који обавља јавну функцију у органу чији је оснивач држава, те сходно томе нема услова да се применом одредбе чл. 51 ст. 3 Закона о Агенцији донесе решење којим се одређује мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције генералног директора РДУ РТС. Поред осталог, у жалби се истиче и да у поступку доношења решења није поступљено по правилима поступка, и то, да није поступљено по одредби чл. 50 ст. 3 Закона о Агенцији јер подносилац жалбе није обавештен о покретању поступка како је то прописано овим чланом, затим да није поступљено по одредби чл. 50 ст. 5 Закона о Агенцији којом је одређено да се функционеру мора дати могућност да се изјасни у току поступка пред Агенцијом, с обзиром на то да је прву прилику да се изјасни подносилац жалбе имао након доношења првостепеног решења, односно у року за изјављивање жалбе на наведено решење. Такође, у жалби се истиче и следеће: да су у поступку доношења првостепеног решења о изрицању мере упозорења од 15.10.2010. године и другостепеног решења од 20.04.2011. године нису примењене

одредбе чл. 8 Закона о општем управном поступку којим је прописано да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења, јер су и првостепени и другостепени орган пропустили да обавесте подносиоца жалбе о покретању поступка, а затим га нису позвали и да се у поступку изјасни; да су наведене одлуке донете противно одредбама чл. 9 Закона о општем управном поступку којим је одређено да се пре доношења решења странци мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, а да ни првостепени ни другостепени орган нису дали ту могућност; да је оспорено решење донето уз повреду одредбе чл. 10 Закона о општем управном поступку јер ни првостепени нити другостепени орган нису навели које чињенице су утврђене током поступка и на који начин; да у првостепеном поступку и у другостепеном решењу органи нису поступали у складу са одредбама чл. 71-77 Закона о општем управном поступку којим се регулише достављање писмена, те да обавештење о покретању поступка пред Агенцијом није достављено подносиоцу жалбе, као ни допис Агенције од 11.08.2010. године, као ни првостепено и другостепено решење, те да су сва напред наведена писмена достављена РДУ РТС; да су првостепено и другостепено решење донети уз повреду одредбе чл. 125 Закона о општем управном поступку јер је пропуштено да се подносилац жалбе обавести о покретању поступка и да му се омогући да у поступку оствари своје право и заштити своје интересе; да је приликом доношења оспореног решења поступљено супротно одредби чл. 198 Закона о општем управном поступку којим се одређује да се диспозитивом решава о предмету поступка и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено и то тако што у конкретном случају није јасно да ли су првостепени и другостепени орган у целини решили управну ствар с обзиром да у овим решењима није наведено ко је и када поступак пред надлежним органом покренуо, који захтев је постављен током поступка, те није јасно да ли је у конкретном случају одлучено и о свим захтевима који су током поступка постављени; да није јасно на основу чега је другостепени орган утврдио када је Александар Тијанић изабран на место генералног директора РДУ РТС, јер у образложењу се наводи да је ова чињеница утврђена увидом у списе предмета, међутим у првостепеном решењу ни на једном месту није наведено када је именовани изабран на ову функцију, нити који орган га је изабрао. Такође, као нова чињеница наводи се да је Александар Тијанић Агенцији поднео извештај о имовини, о чему се, као доказ, доставља копија пријемног печата Агенције од 17.06.2011. године о пријему извештаја о имовини. Дана 1.07.2011. године, подносилац жалбе доставио је допис правног саветника Европске Уније за радиодифузију, у којем се наводи да директори јавних медијских сервиса немају својство функционера, државних или јавних службеника, као и мишљење заменика Одељења за међународне односе мађарске телевизије у којем се наводи да ген. директор јавног медијског сервиса нема статус државног службеника. Подносилац жалбе предлаже да другостепени орган оспорено решење поништи у целисти.

Жалба није основана.

Одбор Агенције је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Увидом у списе предмета Одбор Агенције утврдио је да Александар Тијанић није поступио по решењу Агенције бр. 014-46-00-00002/2010-07 од 15.10.2010. године, којим се обавезује да у року од 15 дана од дана пријема овог решења достави Агенцији извештај о имовини. Према повратници која се налази у списима

предмета функционеру је наведено решење достављено на радно место у РТС дана 21.3.2011. године.

Одредбом чл. 51 ст. 3 Закона о Агенцији за борбу против корупције прописано је да ако лице коме је изречена мера упозорења не поступи по изреченој мери упозорења до истека рока који му је у одлуци одређен, изриче му се мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

Имајући у виду наведено, жалба на решење је неоснована, с обзиром на то да је првостепени орган правилно утврдио да Александар Тијанић није поступио по решењу Агенције од 15.10.2010. године којим му је изречена мера упозорења и у остављеном року доставио извештај о имовини, те му је правилно изрекао меру јавног објављивања препоруке за разрешење.

Одбор је оценио да су неосновани наводи жалбе да је приликом доношења оспореног решења поступљено супротно одредбама чл. 71 до 77 Закона о општем управном поступку које регулишу достављање писмена у управном поступку јер иста нису лично достављана функционеру. Наиме, према одредби чл. 77 истог закона, достављање се мора извршити лично лицу коме је писмено намењено кад је такво достављање одређено овим законом или другим прописом, кад од дана достављања почиње тећи рок који се не може продужавати, или кад то нарочито одреди орган који је наредио достављање. Рок који се одређује функционеру у мери упозорења, у смислу одредбе чл. 51 ст. 3 Закона о Агенцији, није законом прописан, већ га одређује службено лице које води поступак зависно од околности случаја, како је то прописано одредбом чл. 89 ст. 2 Закона о општем управном поступку. Одредбом ст. 3 истог члана предвиђено је да се овај рок може продужити на молбу заинтересованог лице поднесену пре истека рока ако постоје оправдани разлози за продужење. Како у конкретном случају није у питању рок који се не може продужавати, а законом није прописано лично достављање, нити је првостепени орган нарочито одредио лично достављање, правилно је првостепени орган доставио одлуке функционеру на радно место у РТС, у складу са одредбом чл. 74 ст. 2 Закона о општем управном поступку, којим је одређено да ако се достављање врши на радном месту лица коме писмено треба доставити, а то лице се ту не затекне, достављање се може извршити лицу које је на истом месту запослено, ако оно прими писмено.

Остали жалбени наводи нису од утицаја на доношење другачије одлуке у конкретном случају, с обзиром да се побијаним решењем утврђује чињеница непоступања по решењу Агенције којим је подносиоцу жалбе изречена мера упозорења, те је Одбор оценио правилност решења у погледу правилне примене одредбе чл. 51 ст. 3 Закона о Агенцији, при чему је оценио да ли је првостепени орган функционеру правилно доставио решење Агенције бр. 46-00-00002/2010-07 од 6.06.2011. године и да ли је функционер у остављеном року доставио извештај о имовини.

Имајући у виду наведено, Одбор је, применом одредбе чл. 230. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чл. 3 ст. 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Отправак овог решења у три примерка са свим списима доставити првостепеном органу, с тим да у року од осам дана по пријему списа по један оверен примерак уручи странкама.

**Упутство о правном средству:** Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом пред Управним судом у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ  
014 Број 46-00-00005/2011-02 од 12.07.2011. године



ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Проф. др Зоран Стојиљковић